

סיפורים נפלאים לילדים

פרשת חקת

סופו של דבר הִיָּה, שֶׁר' שלמה המִּשְׁיָךְ
בלמודו, ומשמים חסו עליו, ונרפא מחליו.

(ספורי חסידים)

"זאת התורה אדם... (יט, יד)"

באחת השבתות של שנת ת"ר, שבת רבי
יצחק מוורקא בעיר לובלין, ושם בברוהו
בסנדקאות בברית מילה שנערכה בבית
מדרשו של החוזה מלובלין.

רבים נהרו אל בית המדרש כדי לחזות בזיו
פניו של הצדיק מוורקא, ועל אף שהדבר הִיָּה
עשרים וחמש שנה לאחר הסתלקות החוזה
בתשעה באב תקע"ה, התישב הרבי בירכתי
השלחן וסרב לשבת בראש השלחן, וספר
שבחי ה'חוזה' לא ההין מעולם לעלות לצד
המזרחי של בית המדרש מרב יראתו אותו.

נדחקו כלם לצד מערב, וכשראה הרבי את
ההמלה קרא ואמר: כל יהודי הוא בבחינת
ספר תורה, שנאמר 'זאת התורה - אדם', ולכן
אין להשען עליו ולדחק אותו.

אחד המסבים הִיָּה רבי אליקים געציל נכדו
של ה"חכם צבי", והוא נענה ושאל: הרי ספר
תורה אחד מתר להניח על ספר שני?

השיב הרבי: כל אחד צריך להחשיב את
השני כספר תורה, אבל לא לחשב זאת על
עצמו.

"זאת התורה אדם כי ימות באהל" (יט, יד)

אמרו חז"ל (שבת פג:): לעולם אל ימנע אדם
את עצמו מבית המדרש ומדברי תורה,
ואפלו בשעת מיתה, שנאמר זאת התורה
אדם כי ימות - אפלו בשעת מיתה, תהא
עוסק בתורה.

המחשה לגדל מסירות נפש למען למוד
התורה, ספר החפץ חיים על בעל החשק
שלמה, רבי שלמה הכהן מוילנא.

כבר בצעירותו נודע ר' שלמה כגאון מפלג.

והנה בעודו צעיר לימים, חלה במחלה
אנושה, והזהירוהו הרופאים לבל ימשיך
ללמד בשום אופן, מכיון שלבו חלש ועצביו
רופפים, וכל התאמצות מזיקה לו ומסכנת
את חייו. אם לא תשמע לנו ותוסיף ללמד,
בודאי תמות - קבעו הרופאים, בצורה
שאינה מותירה מקום לספקות.

ענה להם ר' שלמה: אתם אומרים שאם
אמשיך ללמד בודאי אמות, ולי ברור שאם
אפסיק ללמד, בודאי אמות מרב צער.

אם כן, הרי שבכל מקרה נגזר עלי למות, בין
אם אמשיך ללמד, ובין אם אפסיק ללמד,
ומכיון שכה, מוטב לי למות מחמת הלמוד,
מאשר למות מחמת אי למוד.

לעי"נ הרה"צ

ר' פנחס בן ר' בנימין בינוש רוזנבוים זצוק"ל

כ"ו בניסן תשע"ז

בשהגיעו ההורים לרבי אריה ותנו לפניו את סבלם עמד כמשתאה: הלא אני רואה שיש בו נשמה גדולה ורגש סוער ומשתדל תמיד להטיב ולהתעלות ועוד תרוו ממנו רב נחת. צריך הרבה סבלנות ושימת לב ולהבליט את מעשיו הטובים.

כך המשיך בסגנון זה להרבות עליהם דברי חזק ותקנה לעתיד טוב יותר מבנם.

כששבו ההורים הביתה התפלא הבן לראות את הוריו מאירים לו פנים ומקרבים אותו, תחת להענישו, הם ספרו לו את כל הטוב ששמעו עליו מרבי אריה.

כשראה כך הילד השוכב, החליט להשתנות ולהטיב דרכו כדי שלא לאכזב את רבי אריה שכה חמל עליו. (דרך אבות)

"ויבכו את אהרן... כל בית ישראל"
(כ, כט)

אחרי שאמר הגאון רבי בן ציון אבא שאול זצ"ל שעור עמק במשך כארבע שעות רצופות ועדין לא סעד את לבו, מלבד מעט מזונות, הזמן לברית מילה.

הגיע למקום הברית והתברר שהורי האם לא הגיעו.

האוטובוס מתל אביב התאחר. "נחפה" הגיב רבי בן ציון בנעם, וכך המתין והמתין שעה ארבה.

לא חבל על הזמן? שאל מלווהו.

ודאי שלא - השיב רבי בן ציון - תראה כמה אבי הבן לחוץ וכמה היולדת נבוכה. בכל דקה שאני כאן, אני שומר על שלום הבית...!
(וגילו במלכם)

באותו מעמד השתתף גם רבה של העיר, רבי משלם זלמן אשכנזי, וכששמע דברים אלו נענה ואמר: אלו לא באתי אלא לשמוע דבר זה - די, ומתוך הדברים התגלגלה השיחה על גדל המצוה לזכות את הרבים בספרים, ולכן הקדיש בצואתו את כל ספריו לבית המדרש לטובת הכלל, וכך עשו.

"קח את אהרן ואת אלעזר בנו" (כ, כה)

בדברי נחומים. אמר לו אשריך... (רש"י)

יהודי שבור ורצוץ התיצב לפני כ"ק האדמו"ר רבי מאיר מפרימישלאן זצ"ל ותנה צרתו: חנות הייתה לו, הוא הקדיש לה את מיטב שנות חייו, עמל למענה כחמשים שנה, ועתה בערב ימיו נשרפה. למה לי חיים בלי החנות? בכה האיש.

אסביר לך - נחמו הרבי - אתה אהבת את החנות יותר משאהבת את עצמך, ולכן רצית שהחנות תאריך ימים יותר ממך - אבל הקב"ה אוהב אותך יותר משאהב את חנותך, ולכן רצה שאהב תאריך ימים יותר מהחנות...

נתקבלו הדברים על לבו של האיש ויצא מבית הרבי כשהוא מאשש ומרצה.

"קח את אהרן ואת אלעזר בנו" (כ, כה)

בת"ת עץ חיים למד תלמיד שוכב שגרים צרות גם בביתו וגם בתלמוד תורה.

ההורים סבלו ממנו רבות והלכו להתלונן אצל המפקח הרוחני רבי אריה לוי זצ"ל.

הילד נשאר בבית והבין שכאשר יחזרו ההורים יגבר כעסם עוד יותר אחרי שישמעו על מעלליו בת"ת. פחדו גבר מרגע לרגע.

א גוט שבת